

Nieuwsbrief maart 2021

Beste vrienden,

Ruim drie maanden zijn verstreken sinds de laatste nieuwsbrief, hoog tijd voor een update vanuit Jeruzalem.

Hanengekraai.

Vorige zomer verhuisden onze burens en betrokken een jong orthodox gezinnetje met vijf kinderen de woning. In augustus werd een zesde kindje geboren, in september deed een hond zijn intrede, in oktober verscheen er een kippenhok in de tuin met 5 hennetjes en kort daarna, u raadt het al, een haan. Naast gezellige kinderstemmetjes genieten we nu ook van de geluiden van de veestapel en in het bijzonder van de haan. Wekker zetten is niet meer nodig en een stroomstoring niet noodlottig, onze wek-haan heeft zelfs een repeat. Vanaf 02.00 kraait hij ongeveer elk uur.

Aanvankelijk volgden we netjes elke aankondiging van de nieuwe dag, nu alleen nog die van de klok van twee en van 6.30 uur. Ook overdag laat hij van zich horen, dan meet hij zijn stemgeluid met de haan die op het erf van de Arabische buurman aan de overkant van de straat rondscharrelt...

Het mooie is, dat aan de overkant van het Hinnomdal achter ons huis de kerk van het Hanengekraai ligt. Gebouwd op de plaats waarvan men denkt, dat er het paleis van de Hogepriester Kajafas heeft gestaan en dat daar de Here Jezus voor hem moest verschijnen. (Math. 26: 57-75) De plaats ook, waar Petrus tot drie keer toe ontkennde dat hij bij Jezus hoorde, en met een schok tot het besef van zijn voorzegde ontrouw kwam toen de haan kraaide. (Math 26:34)

Hoe staat het ervoor in Israël?

Net als bij jullie in Nederland, leek het leven hier vooral geregeerd te worden door COVID-19 vrees, maatregelen en lockdowns. Vanaf eind december werd het vaccineren van de bevolking met voortvarendheid ter hand genomen. Ook wij behoorden tot de gelukkigen.

Door het opduiken van nieuwe, meer besmettelijke varianten, en beperkte naleving van de restricties onder bepaalde bevolkingsgroepen, duurde het even eer het effect zichtbaar werd in afname van de cijfers. Sinds medio februari mogen kinderen stapsgewijs terug naar school, gingen winkels en de horeca open, kunnen we weer bij elkaar op bezoek en lijkt het leven, zijn normale gang te hervinden. Samenkomsten met meer dan 30 mensen zijn nog niet toegestaan, mondkapjes en afstand houden blijven het nieuwe normaal. Over toepassing van het groene paspoort wordt stevig gediscussieerd door voor- en tegenstanders.

Hoe heeft het gewerkt in de afgelopen tijd?

Net als iedereen zoomden we er lustig op los; gingen team bijeenkomsten en bidstonden via google meet, gesprekken via skype of op anderhalve meter in de openlucht en werkbezoeken beperkten zich tot de

telefoon. In januari vertrokken twee jonge vrouwen naar Caïro en een jonge man naar Amman om te beginnen aan hun studie Arabisch. Zij hopen zich voor langere tijd te mogen inzetten in het gebied. Hun verhalen verschijnen van tijd tot tijd als blog op de website:

<https://www.neareastministry.nl/middenoosten/verhalen-veldwerkers/>

Intussen staan er een aantal kandidaten voor uitzending in de startblokken en vooral degenen die geroepen zijn om in Israël te dienen, moeten geduld hebben. De luchthaven van Israël is vanaf half januari dicht geweest en wordt nu, voorlopig nog alleen voor (een aantal) Israëli's, geopend. In- of uitreizen met een buitenlands paspoort is slechts bij hoge uitzondering mogelijk.

Dat was in de afgelopen periode voor ons persoonlijk spannend, toen de vader van Ron eerst Corona kreeg, daarvan herstelde en vervolgens opnieuw ernstig ziek werd. We zijn heel dankbaar dat hij beter mocht worden en genieten weer van zijn vertrouwde stemgeluid aan de telefoon.

Op 30 januari werd in het gezin van Ronit en Erik een dochter en zusje geboren die de mooie naam Sarah Leonora meekreeg. Wat zijn we blij met de komst van ons 11^e kleinkind! Ze is inmiddels helemaal ingeburgerd, groeit als kool en door foto's en filmpjes genieten we mee op afstand. We kijken uit naar de zomer, dan hopen we de kinderen te kunnen bezoeken en ook de kleine Sarah te knuffelen.

Waar kijken we nog meer naar uit?

Toestemming om naar de buurlanden te reizen; onze teams te bezoeken, waar mogelijk contact te leggen met projecten en te zien welke werkplekken hulp en inzet van onze vrijwilligers kunnen gebruiken.

Het vieren van Pesach en Pasen.

Pesach begint met de prachtige Sedermaaltijd, die vol symboliek de Uittocht van het volk Israël uit de slavernij van Egypte gedenkt. De geschiedenis van de wonderbaarlijke uitredding is te lezen in de eerste hoofdstukken van het boek Exodus. Niet omdat zij het verdienden trad God reddend op, maar omdat Hij hun hulpgeroep had gehoord! De roep om hulp en uitredding is bij onze Heer niet aan dovemans oren gericht, hoe ver we ook van onze bestemming afgeraakt zijn. De vier bekers hebben elk een "naam" en de laatste aan het eind van de maaltijd bergt een belofte in zich: "Ik zal u weer als mijn volk aannemen". Dit jaar hopen we de Seder te vieren met twee Nederlandse gezinnen.

Aan het eind van de Pesachweek, gedenken we het lijden en sterven van onze Heer en ook zijn opstanding. We voelen ons bevoorrecht, dat te mogen beleven in de stad waar het allemaal gebeurd is en waar geen punt gezet is na Jezus' hemelvaart vanaf de Olijfberg. Telkens als we de voordeur uitstappen ligt deze in het zicht en herinnert ons aan de belofte van de wederkomst.

"Ik zal u weer als mijn volk aannemen".

We wensen jullie allen een gezegende en betekenisvolle Pasen toe!

Sjaloom

Ron en Nelleke

Thuisfrontcommissie

Jaap en Jopie van Woerden (voorzitter)

woerd@kabelfoon.nl / 010-5916788

Greetje van Emmerik (secretaris)

Jaap van der Burg (penningmeester)

Marianne van Tielen

Sandra van den Berg

Trudi Bouwmeester

Contactgegevens Ron en Nelleke

kettelron@gmail.com / +31 6 31565841

vanketelnelleke@gmail.com / +31 6 11276266

Nieuws- en gebedsbrieven

ketelveld@gmail.com

Giften zijn welkom op rekening:

NL 93 ABNA 0462453855

St. Near East Ministry, Voorthuizen

o.v.v. Veldleiding MO 8560